

ja ütles: Minne nüüd siit ärra Peteli
Eiina jure (§. 178.), ja ja siina, ja te
seäl üks Altar selle Jummalale, kes en-
nast sinnule näitas, kui sa omma Wenna
Esawi eest pöggenesid (§. 176.). Jakob
andis sedda teada omma Perrele ja Kei-
file, kes temma Seltsis ollid; temma
keskis neid ka ärrasata ennest jurest kei-
Kujud ehk woörad Jummalad, mis mo-
nel nende seas ollid (§. 201.), ja ennast
puhastada, et nemmad woiksid kolbada
selle Jummalate ette (ütles Jakob) kes
mind on woötnud kuulda mo Abhastusse-
Alal, ja minno jures on olnud keige se-
Tee peäl, kus ma käisin. Nemmad
andis siis Jakobille kei woöra Jumma-
latte Kujud, mis ial nende Kä ollid, ja
temma mattis neid mahha ühhe Tamme
alla, Sefemi Eiina jure.

§. 229. Ja nemmad läksid Teele, ja
Jummalate Hirm tuli nende ümberkaudo
Eiina

Eiina peäle, et nemmad Jakobbi Poe-
gi takka ei ajanud, kes sedda Mörtsuka-
ja Röömli Eödd Sefemi Eiinas ollid
teinud. Nemmad tullid Rahhoga Lust
Eiina jure, mis Jakob olli hakkanud
Peteli Eiinafs nimmetama, ja pärrast
ka selle Nimme peäle äi. Se olli Sefemi
Eiinafs seitse Pennikoorma Maad Vou-
ne pool, nenda et Jakob nüüd jo liggi-
male sennapole hakkas tulles, kus ta
Josa Jsaak ellas. Oh! kui suur wois
Jakobbi Süddame Rööm nüüd olla, kui
ta omma Naeste ja Vastega, ja ni hulga
Perre ja Warrandussega senna Paika
jure sai, kus ta enne miiste üksipäini olli
maganud, ja üks Kirmwi temmal Pea-
Padiaks olnud (§. 176.)! Nüüd wois
ta Jummalat seäl kita keige temma Hea-
teggemiste eest.

§. 230. Ta ehhtas senna Jummalale
ühhe Altari, ja ohwerdas temmale Eän-